

České legie a židé

V židovské sféře existují dvě velké tendence: komunismus a sionismus. Obě metody vedou ke stejnému cíli, totiž ke konečnému vítězství vlády nad celým světem. To je nutná podmínka, aby přišel na svět světovládce Mesiáš. Nestačí hegemonie jakou dnes máme. A neuškodí, když se počet nežidů zredukuje, což úspěšně provozoval ruský žid Trocký (plánovaným hladomorem a opravami desítek milionů lidí).

Po roce 1917 se zdálo, že na světě vyhraje bolševizmus, neboli světová revoluce Trockého. Když ale v roce 1991 zvítězil sionismus, židé naráz komunismus odvrhli, jakoby nikdy neexistoval. To však neznamená, že se nemůže vrátit.

Anglie byla nejmilejší dítko mezinárodního organizovaného judaizmu v době, kdy neexistoval stát Izrael. Už od reformace a krále Jindřicha Osmého, Anglie byla ztělesněním Izraele. USA jsou postaveny od samého zrodu, pod pláštěm svobody vyznání, na judaizmu v různých formách protestantizmu.

Do konce 19. století židé využívali vojenské síly Britské impérie, avšak jakmile se USA staly nejprůmyslovější zemí světa, využili síly Ameriky k založení státu Izrael tím, že oslabili evropské státy. Rusko i Německo se staly pro sionisty nepotřebnými, tím spíš Rakousko-Uhersko.

V dvacátém století pro Ameriku bylo užitečné vyvolat války mezi Německem a Ruskem, stejně jako počátkem 19. století byly užitečné pro Anglii války mezi Francií a Ruskem. Rusko už od Petra Velikého poslušně plnilo plány anglických židů a Francouzi si to ani neuvědomovali.

NENÁVIST SIONISTŮ K CAROVI

Anglický premiér Dizraeli (okolo 1850) řekl : "Záhadná ruská diplomacie, která tolik znepokojuje západní země, je dílo židů." Díky Rusku, Anglie úplně vystrčila svého konkurenta z Ameriky. Málokdo ví, že právě za rusko-napoleonské války r.1812 se v Americe odehrála tak zvaná anglo-americká válka, rovněž 1812 !

Díky intrikám Rotschilda, Napoleon pohřbil svou dosud vítězí armádu na bitevních polích dalekého Ruska, které by mu nemohlo posloužit ani jako trofej. Předtím Francii patřila Kanada i celý divoký západ, počínaje Luisianou až k Pacifiku.

Tehdy ještě Roschild měl v úmyslu Ameriku zničit, aby nekonkurovala jeho buldozeru, Anglii. Nicméně jednota Ameriky byla zachráněna jednak pomocí Francie a levnou prodejí Luisiany, jednak Ruskem. Víte o tom, že za této tak zvané občanské války, car Alexandr poslal svou baltskou flotilu do New Yorku a tichooceánskou do San Francisca ? Tento fakt, stejně jako carovu pozici na vídeňské konferenci, Rotschild Rusku nikdy neodpustil.

Pokusy donutit cara k poslušnosti zklamaly, sionisté se tedy rozhodli k jeho svržení. Celé 19. století je nepřetržitá příprava k revoluci. Ruská mládež jezdila studovat na západ, odkud přivážela podvratné myšlenky, tiskly se časopisy, zakládaly se různé spolky a politické kroužky, organizovaly atentáty na cara (jeden car jich přežil tolik, že se to přestalo počítat...). V březnu 1854 veterán z bitvy u Waterloo lord Raglan vysadil 22 tisíc anglických vojáků v Krymu a současně Anglie napadla Peterburk. Car jej však ubránil.

Dnes nám čeští historici tvrdí, že za Rakouska jsme žili v útlaku a že za autokratického ruského režimu byla nesvoboda. Moje rodiče žili za Rakouska, dědeček byl v Americe a podle něho tam to nebylo lepší. Mluvil jsem s lidmi, kteří prožili mládí v carském Rusku a z jejich vyprávění usuzuji, že jak za cara, tak i za císaře pána se žilo spíš svobodněji, než žijeme dnes. Vidíme to i v literatuře. Nebyl ovšem internet a nebyla ropa, díky které můžeme rychleji cestovat a dobře si žít.

Dnes, na začátku 21. století, hlavním buldozérem stínové světovlády, nebo jak se říká "JEJICH" vlády, jsou prozatím USA. Britskou říši nakonec postihlo to, co "ONI" plánovali původně pro USA, totiž rozdrobení. Celé 20. století USA bohatly díky vzájemnému sebezničení Německa a Ruska a díky nikým nerušenému rozkrádání menších zemí celé planety. Francie a Španělsko totiž byly vyřazeny ze hry už století předtím.

LP

Úryvky z knihy prof. A. P. Stolešnikova "Rehabilitace nebude", kapitola 15:

DOBŘÝ VOJÁK ŠVEJK

České prapory se formovaly za první sv. války nejen v Rusku, ale i ve Francii a v Itálii. Rekrutovali se i v USA a po celém světě, hlavně mezi židy. Dobrovolníci - "internacionalisté", jak se později říkalo ve Španělsku - byli většinou přesunuti do Ruska. V Masarykově biografii (Edward Polson Newman, The making of a State, 1960) se píše o 92.000 z Ruska, 12.000 z Francie, 24.000 z Itálie plus 54.000 dobrovolníků, to by dělalo asi 182.000 lidí.

Ale dejme tomu, že 50 tisíc ozbrojených Čechů se ocitlo na ruském území jako rakouští zajatci. Ze začátku byli odzbrojeni. Pak nějaký chytrák měl nápad je znovu ozbrojit a poslat proti Němcům. Ozbrojení Čechů byla vlastně diverze proti Rusku a došlo k ní ještě za cara.

Carská armáda však namítala, že lidé, kteří příliš nebojovali za svoje Rakousko, nebudou se rvát za cizí Rusko a lehko ho zradí. Tak se později i stalo. Z mrtvého bodu se věc hnula až po březnové "buržoazní" revoluci. Teprve 9. října 1917 socialistický premiér Kerenskij uznal nezávislou čs. armádu, formálně vedenou Masarykem, ve skutečnosti Amerikou; veleli jí francouzští, italští a ruští generálové. Čtyři neděle před bolševickým převratem! Důvodem uznání bylo zřejmě to, že mezi čs. zajatci bylo značné množství židů.

Židé neradi bojují jako prostí vojáci. V hodnosti politického komisaře nebo důstojníka, to je něco jiného! V rusko-japonské válce z 20 tisíc židů hned první měsíc se 18 tisíc dalo zajmout. To samé na sovětsko-německé frontě - ruští židé se vzdávali Němcům, zatímco němečtí, čeští a rakouští se vzdávali Rusům. Richard Goldhurst v knize The midnight war píše, že 1. pražský pluk pochodoval do zajetí v plné zbroji i s hrající kapelou vpředu.

Jedním z těch českých zajatců byl i autor Dobrého vojáka Švejka. Otec Haškův byl český žid, jménem Josef, matka snad byla Češka. Jaroslav hned po skončení školy se stal povalečem se sklonem k alkoholu. V knize českého autora Radko Pytlíka se popisuje, jak byl znám jako alkoholik a věčný návštěvník pražských putyk, policejních stanic a psychiatrických nemocnic. Jeho zeť přemlouval první Haškovu ženu k rozvodu s alkoholikem a zpustlíkem.

Hašek byl jedním z těch legionářů, kteří přešli na stranu Trockého zcela otevřeně. Sám vypráví, jak s ostatními českými bolševiky se setkali v Moskvě s předsedou VCIK Jakovem Sverdlovem. Píše: "Sverdlov velmi pomohl českým komunistům. Češi byli spokojeni besedou." Hašek dostal za úkol agitovat mezi Čechy pro Trockého Rudou armádu.

Hašek potom úspěšně komisařoval v Rudé armádě. To mu nakonec nevadilo, aby s ostatními Čechy směl odplout z Vladivostoku i se vším, co nakradl, což je výmluvné samo o sobě. V Praze už nepracoval, měl plno peněz. V hospodě diktoval svého Švejka a chlatal, od čeho také zemřel ve věku 40 let.

Jestliže podle Švejka rakousko-uherská armáda se sestávala z idiotů, její protivník, ruská armáda, nebyla lepší. Není divu, že Švejk byl zařazen mezi židovské hrdiny typu Sancho Pancha, Tyla Ullenspiegela a Hašek sám mezi židovské veličiny: Rabelais, Cervantes, Charles de Coster.

Švejk je idiotská apologie pacifizmu v moment, kdy je třeba hájit vlast. Je zajímavé, že židovští autoři jiných zemí Haška kopírovali : A. Zweig špiní německou armádu (Skandál kolem seržanta Gríši), V. Vojnovič píše paskvil na rudou armádu (Neobyčejné příhody vojáka Ivana Čonkina), atd.

System je prostý. Zatímco jejich organizace provokují války na oslabení nežidovských národů, židové sami nechtějí se jich zúčastnit a pokud mohou, usazují se přechodně dál od konfliktu. Kdo ve všech válkách, pokud nejsou v zájmu Izraele, je nejhorlivějším pacifistou? Židé. To vysvětluje, proč v době vietnamské války byl v americkém tisku chválen pacifismus, zatímco za válek ve střední Asii (Irák), které běží v zájmu Izraele, je pacifismus div ne přestupkem.

SPOLUPRÁCE MASARYKA S BOLŠEVIKY

Žádná občanská válka v Rusku neexistovala, existovala pouze válka ruského národa proti okupantům, kteří byli nástrojem v rukách Židovské internacionály. Bolševici zvítězili, protože zájmy tří židů byli momentálně shodné: Wilsona-Volfsona, Masaryka a Trockého-Bronsteina.

Hned po ruské ("buržoazní") revoluci 20. března 1917, Masaryk byl jmenován velitelem čs. vojsk v Rusku a odjel z Londýna do Peterburku, jak ostatní špioni, na anglické lodi přes Stockholm. Dojel tam 16. května. Lenin dojel už v dubnu, o něco později Trocký. Zajímavé je všimnout si, že falešný pas Masarykovi vystavil osobně šéf Scotland Yardu, a považte jen, na jméno Marsden !

Viktor Marsden byl známý anglický novinář a později překladatel Protokolů sionských mudrců, po jejichž vydání r.1921 záhadně zemřel. V předmluvě k Masarykově biografii Eduarda Newmana, sir Robert Bruce-Lockhard (známý z českého vysílání "Volá Londýn", poz. překl.) nazývá Masaryka "Pražský mudrc", chybí jen slůvko "sionský".

V komuniké koalice Antanta z 12.1.1917 (tedy před vstupem do války USA) se píše "osvobození od cizího jha italů, slovanů, rumunů a čechoslováků". To poslední slovo prý tam vnutil Masaryk.

Z jakého titulu se mohl Masaryk vecpat do kabinetů hlavních spojenců a dělat opravy v mezinárodních dokumentech? Oficiálně byl nanejvýš na seznamu vlastizrádců. Zde je možná jediná odpověď. Stejně jak i Trocký, Chaim Vecman nebo plukovník House, Masaryk byl emisarem Židovské internacionály.

Po vypuknutí války Masaryk vyvinul aktivitu v Rusku, dokonce vystupoval na mítingu v Alexandrově divadle v Peterburku. Bolševici mu nijak nebránili v činnosti a když si vybrali hlavním městem Moskvu, český Národní svaz se také přestěhoval. Za americké peníze! V Moskvě sídlily tedy dvě vlády - bolševická a Masarykova nelegální - obě spíše židovské.

Masaryk, s pomocí prosionistických vlád USA, Anglie, Francie, Itálie a agentů uvnitř Ruska, sebral armádu mezinárodních dobrovolníků, která vyplnila první úkol daný sionisty, znemožnit návrat Němců na západní frontu. Později, druhým úkolem Masarykovým se stala likvidace ruské bílé armády.

Češi plnili tyto úkoly. Na Sibíři se nahromadilo přes milion německých a rakouských zajatců, kteří se vraceli domů po uzavření separátního míru Leninem v únoru 1918. Je zajímavé, jakým směrem se vraceli - jako Češi, přes Vladivostok? Kdepak ! Jeli přímo na západ. Z toho je vidět, že ani Čechům nic nemohlo zabránit jet se domů na západ, nebýt Masarykova rozkazu.

Na zastávkách při křižování vlaků mezi legionáři a německými zajatci docházelo ke střetům. Jelikož čeští internacionalisté byli po zuby ozbrojeni a Němci měli holé ruce, dá se rovnou mluvit o exekuci. Zavražděné prohlásili za oběti ruského zvěrstva. Jen málo Němců přežilo setkání s "čechosobákami".

Je dostatek důkazů o tom, že Američani a Češi bojovali ve skutečnosti za bolševiky proti Kolčakovi. Na příklad, když Kolčak chtěl zastavit postup Američanů a vyhodit tunely poblíž Bajkalského jezera, český generál Gajda mu v tom zabránil. Dostal za to od krále George Pátého anglický řád.

Nebo ten fakt, že Češi nezachránili cara před exekucí, ač k tomu měli možnost. Celá rodina byla zastřelena v Jekatěrinburku dne

16. června. Češi vešli do města teprve 25. června. Na co čekali, čím se zabývali ? Prý "systematickým pročesáváním lesů". A pročpak pročesávali lesy? Hledali zbraně? Nesmysl, neboť Trocký teprv v dubnu začal organizovat Rudou armádu.

Třetí úkol, zajistit vítězství rudých, byl svěřen Trockému. Od Američanů dostal Trocký obrněný vlak s kulomety, tak těžký, že jej musely táhnout dvě obrněné lokomotivy. Byl v něm i sekretariát, restaurace, carský vagon Trockého, koupelna a sauna, vagon oddychu, telegraf a radiovysílač, tiskly se tam noviny. Podobný výstřelek americké technologie měli i Češi. Vlak měl i citernu s benzinem a ohromnou garáž, odkud mohly rychle vyjždět obrněná osobní i nákladní auta stovky km od tratě.

Ale vraťme se do jara 1918 : Češi byli soustředěni na Ukrajině, hlavně v Kyjevě, ale měli své zástupce v Moskvě v České národní radě, které předsedal Juraj Klesenda a Prokop Maxa. Už 7. února 1918 Masaryk podepsal s Muravjovem, emisérem Trockého, smlouvu o spolupráci ! Tim Češi dali Kyjev bez boje do správy trockistům. Avšak měsíc poté museli z Kyjevu utíkat.

Po Trockého odmítnutí Leninova Brest-Litovského míru, Ukrajinská rada totiž požádala o pomoc Německo, zem, v které Trockého sen o světové revoluci se rozplynul. Němci začali rychle postupovat a zabírat ukrajinské území. Češi táhli směrem na Penzu, jen tak tak že jim uklouzli. Dokonce na jeden jejich ešelón Němci stříleli.

Kdyby Němcům neunikli, mohlo to zachránit Kolčaka a SSSR by nikdy neexistoval ! Jenže dostali se až do Penzy, odkud na rozkaz Masaryka, tedy na rozkaz z USA, se vydali okupovat sibiřskou magistrálu. Pomyslete jen : byla-li ta železnice užitečná pro Ameriku, jak životně důležitá musela být pro

Kolčaka! Bez ní byl beznadějně izolován v nesmírných prostorách Sibiře.

Ubohý car, co všechno jen neudělal pro rozpad své říše: dal svobodu spodině národa, z lokální války udělal světovou, v těžké chvíli opustil koráb (podepsal abdikaci); a postavil magistrálu! Kdyby ta neexistovala, Trocký by Kolčaka z Moskvy nikdy nedostal a USA z Vladivostoku také ne. Uznávám, že bez magistrály Kolčak by se do Moskvy těžko dostával, ale porazit ho bylo nemožné.

ANABÁZE

Železnice vedla z Penzy do Samary a dále do Čeljabinsku na Urale, kde začínala Sibiř. Aby ovládli magistrálu, Češi ji rozdělili na několik kousků. Kapitán Češek a 8 tisíc mužů vzalo pod svou kontrolu úsek z Penzy do Čeljabinska. Zrádce ruské armády, žid českého původu, generál ruské carské armády Bruno Vojcechovský s 10. tisíci legionáři kontroloval úsek Čeljabinsk-Omsk. Rudolf Gajda s 5 tisíci legionáři vzalo kontrolu z Omska do Krasnojarsku. Dál na východ Češi nepronikli - tam jim pomohla americká a japonská armáda.

Čechoslováci natolik zesílili, že 18.5.1918 v Čeljabinsku organizovali sjezd čs. armády. Město bylo v rukách bolševiků. Kdo byl komisařem v Čeljabinsku? - Sadputskij. Na sjezdu účinkovala i delegátka Trockého, madam Jekatěrina Breškovskaja, židovka, zvali ji "matkou revoluce". Češi zvolili i svůj VCIK (Prozatímní Centrální výkonný výbor), tedy velitelství armády, které dostávalo přes Masaryka pokyny od amerického prezidenta. Maxa se souhlasem Masarykovým a jménem České národní rady poslal z Moskvy na Čeljabinský sjezd legionářům rozkaz vydat zbraně bolševikům.

Legionáři neuposlechli, protože jednoho z nich bolševici zatkli za vraždu maďarského zajatce. Co si to ti Rusové na nás dovolují? Češi zaútočili na místní sovět, osvobodili svého člověka a za odměnu vybili celý arsenál. Nakonec rudý komisař incident urovnal, ale vztahy mezi legionáři a bolševiky přestali být takovými, jak by si Američani přáli.

Je pochopitelné, že kdyby Češi, ozbrojeni po zuby, odjeli po magistrále na východ ve svých 20 tisíci vagonech nakradeného majetku, nikdo by si netroufl jim v tom bránit. Nepotřebovali rozbít dráhu na sektory, zabírat nádraží a dlouhodobě železnici kontrolovat, nebylo třeba bránit se útokům Kolčaka.

Bohužel, USA dala Čechům strategický úkol udržet magistrálu tak dlouho, dokud ruská armáda vedená Kolčakem, nezemře v izolaci na Sibiři a nerozpadne se pod útoky rudé i české armády.

Dobře to vymysleli ve Washingonu. Místní bolševická klika takové strategie nebyla schopna. Víte, co Čechům řekl prezident Wilson? Že Američani a Japonci berou pod kontrolu zbytek železnice z Irkutsku do Vladivostoku. Tím celá magistrála byla odebrána od admirála Kolčaka, jehož armáda se tak octla v pasti.

Šlo tedy o společné koordinované postupy amerických, japonských a československých vojsk proti ruské národní armádě. Dodejte k tomu útoky Trockého, kterému na Sibiři pomáhá 50 tisíc Čechů... jakou měl Kolčak naději? Žádnou. Byli to Češi, kdo rozbil armádu Kolčaka, zajali jej a vydali bolševikům!

Všimli jste si, jak jsou dezinformováni čtenáři na západě? Říká se jim, že Češi a Američani bojovali s rudými, což je primitivní, sprostá lež. Ale čtenář, jako vždy, spokojí se lží a odpověď dále nehledá. Nedošlo mu dosud, že historická pravda není pokryta jednou, nýbrž několika vrstvami lží.

V "The Quarterly Journal of Military History" (2001, Vol. 13) se píše: Pouze při kontrole železnice armáda může převážet vojska, zbraně, proviant. Transsibiřská železnice byla dvojnásobně důležitá, protože dovozovala výjezd ze Sibiře do evropské části Ruska.

V časopise jsou fotografie. Pohleďte na americký obrněný vlak Čechů. Trocký měl taky takový. Tehdy to byl nejmodernější zázrak americké technologie, zdaleka ne něco předpotopního, co vidíme v sovětských filmech o revoluci. Takové vlaky bylo

možné zničit pouze dalekonosnou artilerií, kterou Kolčak neměl.

A teď hádejte, kdo po odjezdu Čechů zabral ty skvělé americké obrněné vlaky? Správně, Trocký, muž, který zabral pro sebe i lecos jiného. Od toho okamžiku Rudá armáda se stala nejmocnější silou od "tajgy až do britských moří"! Vzpomeňte na Pasternakův "Doktor Živago", jak rudý obrněný vlak se blíží k neposlušné vesnici a srovnává ji se zemí...

Otázka: Za kolik dní šlo dojet vlakem z Penzy do Vladivostoku? Odpověď: za 7 dní. I když uvážíme, že převézt 50 tisíc vojáků není nic snadného, za měsíc tam mohli být. Masaryk před nimi tam sám dojel. Uvažte, že poslední loď s Čechy odplula z Vladivostoku až 2. září 1920. Cesta z Penzy jim trvala víc jak dva roky!! Dobrý chodec by to ušel pěšky za rok. Co tam tedy dělali?

Začátkem roku 1919 byli Češi vtaženi do občanské války. Ale na čí straně? Americká vláda, kontrolovaná židovskou internacionálou, úporně tvrdí, že bojovali za Kolčaka. Přitom jejich noviny popisovali "tyranský režim admirála Alexandra Kolčaka, bezžalostného diktátora, který má ambice stát se novým carem..."

Zkrátka, prostý Američan neměl ponětí, čím se zabývá jeho vláda v daleké Sibiři. Myslel zajisté, že na svých bajonetech přináší tam demokracii a svobodu, jako v Iráku. Říká se tomu lhát bez začervenání. Vězte však, že vše, co se odehrává ve vysoké politice, běží podle jiných pravidel, než se obyčejně uvádí.

AMERICKÝ PLÁN

Goldhurstova kniha popisuje situaci : Prezident Wilson-Volfson sedí a dumá, jak pomoci Trockému zbavit se Kolčaka. Spojenci naléhali, aby udělal masovou intervenci, nějakých 100 tisíc amerických vojáků, a že není jiného východu. Wilson se bál, že při válce takového rozměru by se mohlo dostat na veřejnost, za koho vlastně Amerika bojuje. Byl ve slepé uličce.

A najednou k němu sám pánbůh posílá Masaryka, jehož armáda se právě nacházela v centru Ruska. Stačí ji pomoci finančně i zbraněmi a poslat do boje proti Kolčakovi. Rychle byl vypracován plán zmocnit se magistrály. Důležité bylo, že šlo udržet události na Sibiři mimo zájem americké veřejnosti tvrzením, že Amerika jen pomáhá nešťastným Čechům dostat se domů.

Češi se vetřeli do přízně Kolčaka natolik, že Kolčak jmenoval českého plukovníka Rudolfa Gajdu generálem ruské armády, velitelem svých vojsk ! Připomeňme amerického majora Schulera, který vyprávěl : "Americká armáda na Sibiři byla plná bolševiků z Moskvy. Štáb se skládal téměř výlučně z židů. Všechny naše informace, určené generálu Kolčakovi, šly tak přímo do Moskvy."

Když v lednu 1920 armáda Trockého se přiblížila k Omsku, což bylo sídlo štábu Kolčaka, Rudolf Gajda udeřil Kolčaka zevnitř. Porazil Kolčaka, zajal ho a předal komisařům. Ubohý, naivní Kolčak ! Jeho osud dokazuje, že dříve, než se voják dá do boje, měl by s jistotou vyjasnit, kdo je přítel a kdo nepřítel.

Ze výše citovaného amerického časopisu známe sumu carského pokladu ve zlatě, kterou Češi zabrali: 414 milionů 254 tisíc zlatých rublů. Jestliže 20 milionů tehdejších dolarů představuje

okolo miliardy dnešních, sumu ve zlatých mincích lze násobit dnes pětsetkrát - to by dělalo asi 10 trilionů dolarů.

Amerikáni mince mohli přepočítat, protože Trocký vyplatil i s procenty své americké pány jak za revoluci, tak i za občanskou válku, ještě než si našel nové zaměstnání: organizaci hladomoru v Povolží, na Kubáni a na Ukrajině, která až do té doby bývala "sýpkou Evropy". Jakob Schiff mu dal na revoluci 20 milionů dolarů. Říkejte si co chcete, ale nejúspěšnější finanční operace jsou války a zabírání majetku.

Trocký popisuje, jak 23. srpna zasadil první úder Čechům a nedovolil jim evakuaci s Angličany z Archangelska. Boris Sokolov, autor biografie Masaryka, pokračuje ve vyprávění, jak se 8. září zúčastnil Druhého ústavodárného zasedání, které znovu zkazil nehezky známý Viktor Michajlovič Černov. Konalo se v Ufě, když Češi táhli od Volhy na východ. Hle, co píše: "Sovětská vláda rychle se zorientovala a dala Čechům povolení vrátit se do vlasti, ale pouze přes Sibiř."

A proč ne přes Černé moře nebo přes ten Archangelsk? Protože kdyby Češi odjeli z Archangelska, neměl by Trocký koho proti Kolčakovi postavit. To vysvětluje, proč se tolik bil s Čechy pod Kazaní. Čs. armáda se tak převrátila na bandu, která táhla na východ, vraždila a loupila cestou, co se dalo. Půl roku, od září 1918 do jara 1919, s nimi cestoval Boris Sokolov, který kdyby mohl, musel by říci, že to byla banda dezertérů, která kradla cestou, co se dalo. Z jisté příčiny to nenapsal, dokonce později vydal biografii Tomáše Masaryka.

Ve Vladivostoku na legionáře vřele čekal sám Masaryk, dokonce i s dcerou Olgou. Byl osobou číslo 1 ohledně legií. Platil agenty, kurýry, špiony, všech 7 milionů amerických dolarů procházelo jeho rukama. Vrátilo se mu to nastokrát.

VERSAILSKÁ KONFERENCE

6. června 1918 prezident Wilson přečetl generálnímu štábu svůj plán: USA a Japonsko se vylodí ve Vladivostoku, celkem 7 až 8 tisíc mužů, s úkolem zajistit čs. armádě zásobování a týl až do Irkutska. 19. června pak došlo k setkání s Masarykem, kde mu vysvětlil, co od legií čeká. Angličani uznali čs. armádu 9. srpna.

V říjnu 1918 byl Masaryk jmenován hlavou "Středo-evropského svazu", který vyhlásil vojenskou unii s USA. Když byla svolána mírová konference, Masaryk Wilsonovi poradil se jí osobně nezúčastňovat. Místo Wilsona do Versailles přijel americký miliardář Bernard Baruch s týmem 117 židovských poradců. Během konference se nečekaně zhoršilo zdraví jak Wilsona, tak i Lenina.

Za dosud neexistující Československo přijela nemalá delegace, vedená českým židem Karlem Kramářem, byl tam i Eduard Beneš. Zajímavá situace: Češi, bojující v poražené rakouské armádě, jsou pozváni. Za formálně vítěznou velmoc - Rusko, tam nebyl ani jeden delegát, ani z carské, ani z Rudé armády.

Zato na konferenci velkou účast přijímalo - o čemž neradi se zmiňují mnozí historikové - sdružení židovských delegací, mezi nimi Světová sionistická organizace, Světový židovský kongres i mocná americká B'nai Brith. Reprezentovali více než 10 milionů amerických a evropských židů.

Kdo jim dal na to právo? Bohatství. Prezident Světového židovského kongresu N. Goldman řekl v třicátých letech, že pouhá jeho organizace disponuje stovkami milionů dolarů (dnes by to byly stovky miliard), má tisíce zaměstnanců a rozpočet vyšší, než u mnoha států.

Jelikož i v jiných delegacích bylo značné množství židů, Versaillská konference se dá pokládat za filiálku Světového židovského kongresu, která měnila hranice států podle zájmů židů. Američtí politikové nikdy nevěděli, kde leží Bosna, Bohemie, Slovenie a Slovácko, tím se zabývali američtí židé. Už 3. června uznali hranice ČSR, tak jak je načrtnul Masaryk Wilsonovi, a hlavně Baruchovi, který stál za jeho zády.

Masaryk ve své práci "Vznik státu" vysvětlil svůj názor na Evropu, v jehož středu měl být silný (židy ovládaný) český stát, dále na Německu a na Rakousku nezávislé Polsko a Jugoslávie. V tom uspěl, ale časem jak český, tak i ledabylye uplácený jusoslávský stát se rozpadly. ČSR byla vytvořena tak, aby v ní byl pokud možno každý národ v minoritě a vládli židé. Vzniklý stát vždy hrál proizraelskou politiku, i při komunistech (pomohl r. 1948 dodávkami zbraní Izraeli), i za Dubčeka (odvedl pozornost na urvání Jeruzalému od Palestinců) i dnes (válka v Iráku, smlouva s USA o radaru).

MASARYK A ŽIDÉ

Roku 2000 slavili Češi 150. výročí narozenin Tomáše Masaryka. Jeho památník v Praze odhalovala státní sekretářka USA ve vládě Clintona, židovka českého původu Madeleine Albright. Přítomen byl rovněž prezident, český žid Václav Havel.

Matka Masarykova byla služkou v domě velmi bohatých židů jménem Redlich. Masaryk byl nemanželským synem Nathana Redlicha. Když služka otěhotněla, rodina zvolila jí za ženicha jednoho svého kočího. Kromě nezákonného syna, Nathan Redlich měl ještě tři legitimní syny, o jejichž výchovu se staral. Tomáše poslal studovat na university do Leipzigu a do Vídně.

Z Pamětí majora Vitáčka se dozvídáme, že Masaryk díky německým školám český pravopis nikdy pořádně nezvládl. Pokládal se za povýšeného nad své okolí, měl drzost a panské záliby. Celý život si dělal blázny z českého národa a vědomě ho obelhával, že je slovanem jako poleno.

Ve Vídni se setkal s americkou studentkou, židovkou Charlottou Garrigue a dokázal se s ní oženit. Charlotta byla příbuznou velmi bohatého amerického bankéře a podnikatele jménem Charles Crane. Ten vzal Masaryka k sobě do zaměstnání a Masaryk prožil nemalou dobu v USA. Díky Cranemu, o existenci Masaryka se dozvěděl i prezident Woodrow Wilson. Wilson byl totiž vděčen Cranemu za pomoc při financování voleb, v kterých byl zvolen.

Zajímavé je si všimnout, že Masaryk jezdíval se léčit na italský ostrov Capri (navštívil jsem ten dům s rajskou zahradou, pozn. překl.), kam jezdíval i největší židovský vrah a diktátor Trocký. Jezdil možná kontrolovat školu ruských teroristů žida Rappoportu.

Masaryk jako profesor a advokát hájil žida Hilznera (1900), podezřelého z rituální vraždy. Mluvílo se o tom i mezi americkými židy. Proto r. 1917 žid Luis Brandeys, nejvyšší soudce USA a přítel Wilsonův, organizoval v New Yorku setkání židovské společnosti na počest Masaryka. Židé sebrali na jeho politickou kariéru velké peníze. Později, r. 1918 dostal půjčku 10 milionů dolarů od židovských bankéřů z Wall Streetu. Masaryk byl v Americe pokládán za odborníka na Rusko.

Ještě před válkou hájil Podkarpatské rusíny v Marmaroši a Jihoslovany v Záhřebu, což mu vyneslo pověst slavofila a zastřelo jeho postoj k židovstvu, které radši mluvilo německy. Napsal knihu "Russland und Europa", která vyhovovala německým židům v chápání slovanského a pravoslavného carského Ruska jako nepřitele. Při formování České družiny v Rusku za války kniha českým zajatcům škodila.

Když Masaryk přijel do Ruska, zbavil se postupně ruských Čechů v čele s dr. V. Vondrákem a obklopil se těmi, kdo šířili jeho slávu v Odbočce České národní rady. Ta byla řízena židem Prokopem Maxou, středoškolským profesorem, a stala se klanem zednářů, kolaborujících s bolševiky (Patejdl, Pavlů, Maixner).

V podrobnostech se biografie Masaryka podobá biografii Trockého (i biografii oranžových revolucionářů Juščenka a Gruzince Saakašviliho, pozn. překlad.). Oba díky ženitbě se dostali do kruhu amerických bankéřů. Oba dostali peníze na svoje revoluce od nejbohatší new-yorské židovské společnosti (knih Benjamin R. Epstein, "Thomas G. Masaryk and the Jews").

V rakousko-uherské říši 14 hlavních národů žilo celkem v přátelství a souladu. Masaryk měl jiný náhled na situaci a s

pomocí Wilsona jej r. 1919 uskutečnil a změnil tak mapu Evropy.

Když se stal prezidentem, svého bratra po otci, Josefa Redlicha, udělal ministrem trhu a financí. Syn Charlese Craneho, Richard, bratr Charlotty Garrigue, byl v Praze vyslancem USA. Druhý jeho syn John byl od r. 1922 sekretářem Masarykovým. Syn Masaryka, Jan, pracoval jak u Craneho, tak později i u prezidenta Wilsona. Oženil se s dcerou Craneho. Potom pracoval v ministerstvu zahraničí a později byl velvyslancem v Londýně.

Tři roky po návratu Čechů domů, Masaryk daroval 2 miliony korun ve zlatě každému členovi své početné rodiny, jakož i svému druhovi Benešovi. Měl dva syny a dvě dcery. Svému nelegitimnímu synovi koupil dům. Nevlastnímu bratrovi koupil tiskárnu. Sobě koupil zámek Lány. Mnoho peněz rozdal různým přátelům, roku 1932 dal 10 milionů zlatých korun jím založenému "Masarykovu fondu".

EMANUEL VOSKA

S Masarykem je spojena ještě jedna zajímavá osobnost, český žid Emmanuel Viktor Voska, narozený r. 1875, emigrující do USA r. 1894. Byl to sochař, v USA se stal majitelem kamenolomu. Málokdo na něj vzpomíná, ale byl velmi činným členem Čs. Vojenské organizace USA a aktivně pracoval pro prezidenta Wilsona. Byl vůdcem českých Sokolů, v Americe tehdy spíše bolševické organizace, v češtině tiskl několik marxistických časopisů.

Po zahájení 1. sv. války jezdil po Evropě se zvláštní misí, to jest jako špion, byl ve Vídni, v Praze, Paříži, Londýně a Peterburku. Ještě v červnu 1915 Masaryk jménem neexistujícího Československa vyhláší válku Rakousko-Uhersku, v USA tiskne letáky, vybízející k dezerci, Voska zabezpečuje jejich šíření v rakousko-uherské armádě. To vysvětluje, jak vznikla čs. armáda - Češi se dávali zajmout téměř kolektivně.

Po vstupu USA do války, Voska se stal oficiálně kapitánem armády USA. Na vlastní žádost! Zkuste jen, pocházíte-li z nepřátelského státu, stát se americkým důstojníkem! Ovšem pracujete-li pro Židovskou internacionálu, projdete i betonovou stěnou.

Nejmíň od dubna do září 1917 pod krytím Slovanského Press-byró organizoval Voska v Peterburku špionážní Středně-evropský oddíl generálního štábu USA, v letech 1918-19 byl jeho náčelníkem, prostě byl hlavou amerických tajných služeb v Peterburku. Tvořil spojení mezi Masarykem a Wilsonem. Na Versaillské mírové konferenci byl konsultantem za Ameriku.

V dubnu 1917 prezident Wilson (článek Eustace Mullins: "FDR") vyslal do Evropy 1,2 milionu amerických vojáků. 18. října odmítl mírový návrh, předložený mu rakouským císařem

Karlem. Ten samý den v Pittsburku Masaryk vyhlásil nezávislé Československo. Byl to smrtelný úder císařství.

Biografie Emmanuela Vosky je výmluvná. Díky jemu, čs. legie se vydala na Sibiř. Od r. 1919 žil v ČSR. V letech 1936-37 aktivně podporoval občanskou válku ve Španělsku na straně mezinárodních (židovských) brigád. Špion jednou - špion vždycky.

Roku 1939 ho zatýká státní policie, ale kvůli špatnému zdraví (!) je propuštěn a odjíždí do USA ! Tam r. 1940 píše špionážní recepty ("Spy and Counterspy"). Po válce se vrátil, r. 1959 byl odsouzen. Chcete vědět za co ? Jelikož napsal knihy o špionáži, musí to být americký špion! Rehabilitován teprve r. 1991 !

(Navzdory tomu, že v úryvku knihy je spousta nepřesností, ba nesmyslů, je třeba se na text dívat, jako na názor ruského spisovatele, jenž má snahu po odkrytí pravdy o „našich legiích“ – pozn. L.Malý)